

EDITORIAL

D'ençà del seu reconeixement legal en el setembre de 1977, en el I Congrés de desembre de l'any 1978, els trets identificadors del nostre sindicat han estat els següents: independent, unitari, de classe, reivindicatiu, sociopolític, assembleari i confederal; unes característiques que l'han acompanyat sempre. Ja en aquella primera hora es va apostar per un model educatiu que reivindicàs l'ensenyament com un dret que s'exerceix mitjançant un servei públic, universal, arrelat a la nostra realitat cultural, lingüística, social i econòmica; que fes feina per la normalització del català a les Illes Balears, el foment de la igualtat i que impulsàs la preservació del medi ambient.

L'STEI, com a sindicat sobirà en el seu territori, ha volgut compartir al llarg de la seva trajectòria un vincle confederal; primer, quan era una organització de l'àmbit educatiu, amb la UCSTE-Unió Confederal de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament, entre els anys 1978 i 1990. Coincidint en el temps amb el III Congrés, l'any 1990 es configura, en substitució de la UCSTE, la Confederació d'STEs, que al 2007 donarà pas a un projecte intersindical: la Confederació Intersindical. En aquest Congrés de 1990 s'afegeixen nous trets a la identitat de l'STEI Intersindical: ecologista, feminista, impulsor de la formació del professorat.

L'any 1996 marca, però, una gran fita en la història de l'STEI Intersindical que no tindrà tornada enrere. Aquell any, en el V Congrés, s'aprova l'obertura d'un nou camp d'acció sindical cap a altres sectors laborals, a més de seguir amb la reclamació del dret a l'autogovern i un major sostre de competències. Aquesta voluntat de créixer en altres àmbits professionals es va acabar de fer efectiva l'any 2004, en el VII i VIII Congrés, amb la reforma dels Estatuts i la integració de l'STIB. Sens dubte, totes les passes que calien en el camí de la consolidació de la Intersindical de les Illes Balears, avui quarta força en representació sindical a la nostra Comunitat autònoma i l'autèntica alternativa nacional a les grans centrals sindicals estatals.

Des dels seus orígens la tasca de denúncia i reivindicació s'ha complementat amb l'elaboració de propostes i alternatives per a la millora de les condicions laborals, per la qualitat de l'ensenyament, per a aconseguir les transferències...

La negociació ha estat sempre la primera passa que s'ha intentat per tal de signar acords, i així s'han aconseguit pactes d'estabilitat, acords de plantilla, homologacions retributives, entre d'altres. Però quan no se'ns ha atès, la confrontació ens ha obligat a mostrar la nostra força i a fer sentir la seva veu, com en els darrers temps durant la legislatura de José R. Bauzá.

Des de la seva fundació, l'STEI Intersindical ha format part activa del teixit social i cultural de les Illes Balears. Tant a Menorca i a les Pitiüses com a Mallorca s'ha participat a totes les mobilitzacions reivindicatives que s'han convocat.

En el camp de la cooperació i la solidaritat internacional també s'ha recorregut un llarg camí, de molts quilòmetres, amb organitzacions d'Amèrica Llatina i, més recentment, d'Àfrica amb les quals col·laboram. El model creat per l'STEI i, posteriorment, en col·laboració amb Ensenyants Solidaris es basa en donar una resposta crítica a les conseqüències del sistema econòmic neoliberal imperant, tant en els països del Sud com a les Illes Balears.

Si una constant ha definit i defineix un dels trets més propis de l'STEI Intersindical és l'impuls i la defensa que ha fet sempre del català com a llengua de l'ensenyament i de tots els altres àmbits que depenen de l'Administració, del seu ús social i públic; de la reclamació del dret a l'autogovern i de l'assoliment del major sostre de competències.

Si ens fixam d'una manera més detinguda en els darrers anys, el 2008 es va produir l'inici de la crisi econòmica que va suposar la imposició del model neoliberal, amb la retallada dels drets socials, la pèrdua de la capacitat de negociació i les campanyes de desprestigi contra les organitzacions sindicals. A partir de l'any 2012, aquesta situació es va veure agreujada i intensificada, en l'àmbit de les Illes Balears, amb la implosió del conflicte educatiu, la imposició del TIL i la generalització de les retallades en tots els nivells de l'estat del benestar i en el conjunt dels serveis públics.

La signatura dels acords amb el nou Govern que va sorgir després del conflicte educatiu i l'extraordinària mobilització educativa i social significava establir una línia de recuperació de drets perduts i de normalització democràtica. Aquest fet es va produir a partir del mes de setembre de 2015, dins un context de tensions propiciades a l'etapa anterior del Govern de José Ramón Bauzá de deslegitimació sindical, i amb una especial virulència en contra del nostre sindicat.

Pel que fa al darrer període, entre el 2016 i el 2017, cal que destaquem els canvis encara insuficients del Govern de les Illes Balears en el revertiment definitiu de les retallades; i, en l'àmbit estatal, la política reaccionària i recentralitzadora de la dreta espanyolista governant i la gravíssima agressió a la sobirania del Principat de Catalunya.

Amb tot el bagatge d'aquests 40 anys, amb errades i encerts però amb la fermesa i el compromís de participar activament per al benestar laboral, social, econòmic i polític de la ciutadania balear, seguim amb el mateix coratge i decisió de fa 40 anys. També serem fermes i lleials amb la normalització de la llengua catalana com a llengua pròpia de les Illes Balears.

Cal implicació política de la classe treballadora perquè totes les decisions que es prenen en l'àmbit polític tenen incidència directa o indirecta en tots els àmbits de les nostres vides, també en el laboral.

Volem fer un esment especial a dos col·lectius del nostre sindicat: les persones jubilades que segueixen participant activament amb el sindicat; i les permanents i els permanents sindicals, pel seu compromís social, per la seva militància social, per dedicar temps personal i familiar a l'interès col·lectiu i de país. Gràcies.

L'STEI Intersindical vol seguir sent una eina de transformació social per fer de la nostra terra unes Illes més sostenibles socialment, econòmica, laboral i mediambiental. I tot això a través de la participació directa de la classe treballadora i de la ciutadania il·lenca, en general. Però res seria possible sense la confiança que dipositau en nosaltres les afiliades i els afiliats i les delegades i els delegats del sindicat. Gràcies sinceres a vosaltres perquè sou els suport imprescindible de la nostra existència.

Qui dies passa, anys empeny. Així treballarem, dia a dia, per seguir complint els anys que convingui.